

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Guilielmi Adolphi Scribonii, Ex Aristotele Et Aliis
summis philosophis repetita**

Scribonius, Wilhelm Adolf

Hanoviae, 1593

VD16 S 5114

Cap. V. De honoris cupiditate.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56572)

Quid igitur maxime appetit magnanimus?
Gloriam sive honorem. Is enim bonorum
externorum omnium est maximum.

Quinam huic virtuti resistunt?

Elati & superbientes, & qui demisso sunt
animo.

Quinam superbi sunt & elato animo?

Qui maiora quam quibus digni sint, praemia
se meritos esse purant. Cavenda enim est glo-
ria cupiditas, eripit siquidem ubertatem.

Qui demisso dicuntur animo?

Qui minora quam quibus pro debito ho-
nore digni sunt sibi deberi iudicant.

*Estne haec affectio omnino contemnenda aut
fugienda?*

Quantó magis haec ad virtutis mediocritate-
rem quam superbia accedit, tantó vehemen-
tius quoque quam illa commendanda est. Un-
de Christus saepe humilitatem praecipit.

Cicero: Recté praecipere videtur, qui mo-
nent, ut quantó superiores sumus, tanto nos
geramus submissius.

CAP. V.

De honoris cupiditate.

*Estne virtus aliqua qua proprie dicitur ho-
noris cupiditas?*

Est sané, quæ cernitur in mediocribus ho-
noribus. Aristoteles id demonstrat á vitiosis
extremis. In quibuscumq, enim rebus excel-
sus atque defectus reperitur, in iis quoque et
aliqua

aliqua mediocritas: In expetendis honoribus ea reperiuntur: Ergo mediocritati quoq; inter illos locus relinquetur.

Quomodo igitur hæc distinguenda ab antecedente magnanimitate?

Utriusque idem fere subjectum est: videlicet honos. Attamē hæc in parvis, illa veró magnanimitas in magnis honoribus occupatur.

Qualia sunt hujus disparata?

Superbia, Ambitio: & honoris vacuitas.

Ambitiosus quis dicitur?

Quinimio honoris studio trahitur, & in iis rebus gloriam sectatur, ubi promerenda non est.

Honoris vacuitas qualis est affectus?

Est gloriæ omnis contemptus.

C A P. VI.

De mansuetudine seu clementia.

Qualis virtus est mansuetudo?

Est virtus animo tranquillo, ac patienti omnia ferens.

Cic. i. Offic. Nihil laudabilius, nihil magno & præclaro viro dignius placabilitate atque clementia.

Quodnam vero proprium hujus subjectum est?

Iracundiæ mediocritas.

Quem igitur hac ratione dicis mansuetum?

Qui ab affectu, aut animi perturbatione minime ducitur, sed prout ratio statuerit, succenset.